

Jogalapok és fontosabb érvek

A „többségében köztőkével rendelkező, közszolgáltatást végző vállalkozásoknak nyújtott adómentességekre és kedvezményes kölcsönökre vonatkozó állami támogatásról” szóló 2002. június 5-i bizottsági határozat ⁽¹⁾ a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősítette a helyi közszolgáltatásokat ellátó, többségében közrészesedéssel rendelkező részvénytársaságok számára az 549/1995. sz. törvény 3. cikkének (70) bekezdése, valamint azt átalakított és módosított 331/1993. sz. rendelettörvény 66. cikkének (14) bekezdése értelmében biztosított adómentességi rendszert. A Bizottság határozata nem az egyes társaságokra vonatkozik, hanem ez a 241/1990. sz. törvény 22. cikke értelmében létrehozott, többségi köztőkével rendelkező társaságokra terjed ki. A határozatot, mivel nem voltak egyedileg azonosított címzettjei, nem közölték az egyes társaságokkal (a fellebbezővel sem). Az olasz állam a 2007. február 15-i 10. sz. rendelettörvényben hajtotta végre a szóban forgó határozatot, a behajtást az Agenzie delle Entrate bízva. Ennek következtében az Agenzia di Entrate di Mantova 2007. március 29-én fizetési meghagyásról szóló közleményt intézett a fellebbezőhöz 1 784 289,75 euró tökeösszegeben, 912 180,64 euró kamattal növelve.

Ugyanakkor a fellebbező társaság nemcsak többségi részben, hanem teljes egészében köztőkével rendelkezik, amiért is nem vonatkozhatnak rá „a Bizottság megállapításai és határozata”.

A társaság „házon belül” a Comune di Mantova által már az önkormányzati tulajdonba vett, és a 127/97. sz. törvény értelmében a fellebbező társasággá alakult társaság (ASS) üzemeltetésébe adott helyi közszolgáltatásokat végzi megbízás alapján.

A társaság a közszolgáltatásokat magánjogi jelleggel végzi, lényegében helyi környezetben, a verseny szabadságának korlátozása nélkül, amely szabadság nem létezhet, mivel nem létezik piac.

A teljes egészében köztőkével rendelkező társaság nem más, mint a részvényes önkormányzatok közvetett szerve, amely önkormányzatok a Bizottság által vitatott adóügyi támogatás tényleges címzettjei.

Objektív és szubjektív okokból tehát a fellebbezőnek nyújtott adómentességet nem lehet az EK-Szerződés 87. cikkével ellentétes jogosulatlan állami támogatásnak minősíteni.

A fent hivatkozott okokból a fellebbező keresetet nyújtott be az Elsőfokú Bírósághoz a Bizottság szóban forgó határozatával szemben, amely alapján megindult a negyedik tanács elé utalt T-175/07. sz. ügyben az eljárás, amely az Elsőfokú Bíróság 2007. szeptember 17-i, elfogadhatatlanságot megállapító végzésével zárult, azzal az indokolással, hogy nem tartották tiszteletben az EK-Szerződés 230. cikkének ötödik bekezdésében foglalt határidőt, amely szerint a megsemmisítés iránti keresetet az esettől függően a megtámadott jogi aktus kihirdetésétől vagy a felperessel történő közlésétől, illetve ennek hiányában attól a naptól számított két hónapon belül kell benyújtani, amikor arról a felperes tudomást szerzett, az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 102. cikkének 1. §-a értelmében.

Amennyiben ez az érvelés a 730/79. sz. ügyben ⁽²⁾ 1980. szeptember 17-én hozott ítélet, a 323/82. sz. ügyben ⁽³⁾ 1984.

november 14-én hozott ítélet, a T-858/94. sz. ügyben ⁽⁴⁾ 1996. december 12-én hozott ítélet, és elsősorban a Bíróság harmadik tanácsának a C-346/06. sz. ügyben ⁽⁵⁾ 2006. február 23-án hozott ítélete fényében is megalapozatlannak minősül, a fellebbezést az ítélet megváltoztatására irányulónak kell tekinteni.

A kereset ugyanis nem sokkal azután került benyújtásra az Elsőfokú Bírósághoz, amikor a fellebbező tudomást szerzett arról, hogy a Bizottság határozatának címzettjei között szerepel, tehát amikor megkapta az Agenzia delle Entrate által kibocsátott fizetési meghagyásról szóló értesítést.

Továbbá a fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság végzése megtámadásának másik jogalapja az, hogy tévesen került alkalmazásra az EK-Szerződés 225. cikke.

A Bizottság határozatának megsemmisítésére irányuló kérelem ugyanis szorosan kapcsolódik az arra irányuló kérelemhez, hogy a társaságra ne vonatkozzon a határozat, ezért a fellebbező az elsőfokú határozat megváltoztatását kéri, a szóban forgó bíróság által megállapított hatásköri hiány okán is.

⁽¹⁾ HL 2003. L 77., 21. o.

⁽²⁾ EBHT 1980., 2671. o.

⁽³⁾ EBHT 1984., 3809. o.

⁽⁴⁾ EBHT 1996., II-2109. o.

⁽⁵⁾ EBHT 2006., I-1875. o.

Az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) T-176/07. sz., S.A.B.A.R. SpA kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2007. szeptember 17-én hozott végzése ellen az S.A.B.A.R. SpA által 2007. november 19-én benyújtott fellebbezés

(C-501/07. P. sz. ügy)

(2008/C 37/05)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: S.A.B.A.R. SpA (képviselők: E. Coffrini és F. Tesaro avvocati)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül és/vagy változtassa meg az Elsőfokú Bíróság jelenleg fellebbezés tárgyát képező végzését, és hozzon megfelelő határozatot;
- a Bíróság adjon helyt az első fokon előterjesztett kérelmeknek.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság „a többségi állami tulajdonban lévő, közszolgáltatásokat nyújtó vállalkozások számára adómentességek és kedvezményes kölcsönök formájában ... nyújtott állami támogatásról” szóló, 2002. június 5-i határozatában ⁽¹⁾ a megváltoztatott és módosított 549/1995. törvény 3. cikkének (70) bekezdése és a 331/1993. törvényrendelet 66. cikkének (14) bekezdése által a többségi állami tulajdonban lévő és helyi közszolgáltatásokat nyújtó részvénytársaságok számára nyújtott adómentességi rendszert a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak nyilvánította. A Bizottság határozata nem konkrét társaságokra, hanem a 241/1990. törvény 22. cikkének értelmében alapított, többségi állami tulajdonban lévő társaságokra vonatkozott. Ezért a határozatot egyetlen társasággal sem közölték (így a fellebbezővel sem), mivel a határozat nem nevezett meg konkrét címzetteket. Az olasz állam a fent említett határozatnak a 2007. február 15-i 10. törvényerejű rendelettel tett eleget, amelyben az Agenzia delle Entrate-kat (adóhatóságok) bízta meg a visszatérítés végrehajtásával. Ennek megfelelően 2007. március 20-án a guastallai adóhatóság a következő fizetési felszólításokat küldte meg a fellebbező vállalkozásnak: az 1 912 128,47 euró tőkeösszeg és 2 192 225 euró kamat megfizetésére vonatkozó, 2007. március 15-i 3796. sz. felszólítás; a 815 406,94 euró tőkeösszeg és 783 529 euró kamat megfizetésére vonatkozó, 2007. március 15-i 3799. sz. felszólítás, valamint a 439 549,29 euró tőkeösszeg és 712 588 euró kamat megfizetésére vonatkozó, 2007. március 15-i 3800. sz. felszólítás.

A fellebbező vállalkozás azonban nem többségi, hanem teljes mértékben állami tulajdonban lévő vállalkozás. Ezért „a Bizottság megállapításai és határozata” nem alkalmazható rá.

A fellebbező a részére házon belül (in-house) odaítélt szerződés keretében nyújt helyi közszolgáltatásokat nyolc társult település számára, amelyek jogszabályi rendelkezésekkel összhangban konkrétan e célra alapították.

A fellebbező a közszolgáltatásokat lényegében helyi összefüggésben, magánrendszerben nyújtja, anélkül hogy befolyásolni tudná a szabad versenyt, amely piac hiányában nem is létezhet.

A teljes mértékben állami tulajdonban lévő társaság nem más, mint a társult települések közvetett szerve, amely települések a Bizottság által kifogásolt adótámogatás tényleges kedvezményezettjei.

Objektív és szubjektív okokból ezért a fellebbező számára nyújtott adómentesség nem tekinthető az EK 87. cikk követelményeit sértő jogellenes állami támogatásnak.

A fellebbező a kifejtett okokból a fent említett bizottsági határozattal szemben keresetet nyújtott be az Elsőfokú Bírósághoz. A keresetet a T-176/07. sz. ügyként vették nyilvántartásba, és a negyedik tanács elé utalták. Az Elsőfokú Bíróság 2007. szeptember 17-én elfogadhatatlanságot megállapító végzéssel hozott az ügyben határozatot, amelyet azzal indokolt, hogy nem tartották be az EK 230. cikk ötödik bekezdésében előírt határidőt, miszerint – az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 102. cikkének 1. §-ával összhangban – a megsemmisítés iránti

keresetet az esettől függően, a vitatott intézkedés kihirdetésétől vagy a felperessel történő közlésétől, illetve ennek hiányában attól a naptól számított két hónapon belül kell megindítani, amikor arról a felperes tudomást szerzett.

A fellebbező előadja, hogy e megállapítás alaptalan a 730/79. sz. Philip Morris Holland ügyben ⁽²⁾, a 323/82. sz. Intermills-ügyben ⁽³⁾, a T-358/94. sz. Air France ügyben ⁽⁴⁾ és különösen a Bíróság harmadik tanácsa által a C-346/03. és C-529/03. sz., Atzeni és társai egyesített ügyekben hozott ítélet ⁽⁵⁾ fényében is, és ezért a jelen fellebbezésben az Elsőfokú Bíróság végzésének megváltoztatását kéri.

A fellebbező vállalkozás rögtön azután benyújtotta a keresetet az Elsőfokú Bírósághoz, hogy tudomást szerzett arról, hogy a Bizottság határozatának egyik címzettje, vagyis amikor értesítették az adóhatóság által kibocsátott fizetési felszólításokról.

A fellebbező az Elsőfokú Bíróság végzését arra hivatkozva is támadja, hogy az Elsőfokú Bíróság az EK 225. cikket helytelenül alkalmazta.

A bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelmet úgy kell tekinteni, hogy az szükségszerűen kapcsolódik azon kérelemhez, hogy a fellebbezőre ne terjedjen ki e határozat, így a fellebbező ennek megfelelően arra tekintettel is kéri az első fokozat hozott végzés megváltoztatását, hogy az Elsőfokú Bíróság megállapította *ratione materiae* hatáskörének hiányát.

⁽¹⁾ HL 2003. L 77., 21. o.

⁽²⁾ EBHT 1980., 2671. o.

⁽³⁾ EBHT 1984., 3809. o.

⁽⁴⁾ EBHT 1996., II-2109. o.

⁽⁵⁾ EBHT 2006., I-1875. o.

A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2007. november 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Compañia Española de Comercialización de Aceite, SA kontra Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (ASOLIVA), Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (ANIERAC) és Administración del Estado

(C-505/07. sz. ügy)

(2008/C 37/06)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Supremo